

[Wilhelm]

at bo og bo sikkert og bo trygt og blive fri for at risikere at skulle strittes ud, medens man endnu er boligbruger. Men når man slutter med at være boligbruger ved dødsfald, eller hvad det nu kan være, forlader kapitalgevinsterne helt ejerboligsektoren, det er det eneste, vi rammer. Genbelåningsfiduserne og kapitalgevinsterne, når man flytter, er det eneste, vi rammer med dette forslag.

Til hr. Glistrup, som var inde på, at det ligefrem var makabert, at VS kom og rørte ved dette problem nu, hvor en hel million familier var i tvivl om, hvorvidt de havde råd til at blive boende, vil jeg sige: jeg erkender helt problemet med, at en million familier er i tvivl om, hvorvidt de har råd til at blive boende. Den indvending kunne man komme med over for det nuværende system. Den indvending kunne man komme med over for, hvad hr. Lykkesoft, hr. Ølgaard og alle mulige andre flagrer rundt med af lejeværdiforhøjelser. Det ville drive en masse mennesker fra hus og hjem. Dette er lempeligere og sikrere for alle nuværende ejerboligboere end det nuværende system, og derfor er det fuldstændig malplaceret at komme og sige, at det rammer underskudsmenneskene. Det er lempeligere for underskudsmenneskene, end hvis vi fortsætter med 2 pct.s lejeværdibeskatning.

Der skal ikke lægges skjul på, at dette forslag i virkeligheden er et bruttoløsningsforslag. Det er klart og tydeligt et bruttoløsningsforslag, og det går en hel del dybere end den bruttoaftale, der blev indgået i februar. Fordi det er et bruttoløsningsforslag, og fordi det er vigtigt at diskutere disse ting, vil jeg da godt lige komme ind på det problem. Man har talt så meget om symmetrikravet. Symmetrikravet er noget vås. Symmetrikravet i rentebeskatning er det rene vås. Symmetrikravet strider imod ethvert beskatningsgrundlag. Når vi overhovedet har et indkomstskattegrundlag, er det, fordi man afviger fra symmetrikravet. Hvis man gennemførte et symmetrikrav konsekvent, var der ingenting at beskatte af nogen indtægt. Man nævner det specielt vedrørende renterne her, til trods for at det er det område, hvor symmetrikravet i forvejen er dårligst opfyldt. For fonde, kursgevinster og ting og sager er der i forvejen ikke nogen symmetri på beskatningsområdet.

Jeg vil til sidst sige, at jeg synes, man i hvert fald skylder sig selv – hvis man ikke

ønsker at læse 18 sider om disse ting – at gå hen og kigge på tabellen på side 10 og især den næstsidste kolonne, som viser med et indeks, hvordan boligudgiften vil ændre sig for folk, hvis der, som vi har haft det i de sidste 10–12 år, sker en hurtigere stigning i ejendomsværdierne, end der sker i indkomsterne. Så længe vi er i en udvikling, hvor der sker en hurtigere stigning i ejendomsværdierne, end der sker i indkomsterne – og det har altså været tilfældet meget længe, bortset fra det allerseneste år – er den skræmmende udvikling i tabellens næstsidste kolonne en realitet, og det er den, der viser, at med det nuværende system, med fastholdt lejeværdiprocent og slet ikke noget med Lykkesoft og Ølgaard og sætten op til 6 pct. og sådan noget lignende, vil boligudgiften i forhold til et normalt indtægtsforløb fra at være indeks 100, den dag man køber, stige til at være næsten indeks 200 30 år efter, altså lige før man skal på pension og mener, man har betalt sit hus ud og slet ikke har råd til bare indeks 100. Det er vilkårene efter det gældende system, og det er det, som mange ikke har set i øjnene, fordi de endnu ikke har vænnet sig til, at der er ejendomsinflation her i landet; det er et af de problemer, der skal tackles med hele ejerboligskattespørgsmålet. Det er i lyset af den udvikling, der er refereret i den næstsidste kolonne i tabellen, at man bl. a. skal sammenligne dette forslag med lejeværdiforhøjelsesforslag eller alle andre tænkelige løsninger på problemet.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Vi har i denne folketingssamling diskuteret rentebegrænsning nogle gange, og jeg skal ikke ved denne lejlighed genoptage hele denne diskussion, heller ikke om teknikken og meget andet. Men der faldt nogle ord fra hr. Anders Poulsen, som jeg alligevel synes jeg bør gøre et par bemærkninger til.

Hr. Anders Poulsen sagde: jeg troede, at det dér med renteomlægningen var noget, der var gemt godt ned i en skuffe, og jeg troede bestemt ikke, at der var basis for overhovedet at diskutere dette spørgsmål. Nu har hr. Anders Poulsen jo citeret mig ukorrekt nogle gange. Nu håber jeg, at jeg har citeret hr. Anders Poulsen aldeles korrekt.

Hvis det synspunkt, hr. Anders Poulsen her giver udtryk for, er dækkende i venstre –